นิยายภาพสามเกลอตอนนี้เป็นของ

ชมรมอนุรักษ์การ์ตูนไทย

จัดทำเป็น PDF เพื่อการศึกษาโดย

www.samgler.org

ขออภัยที่ท่านไม่สามารถพิมพ์นิยายภาพเล่มนี้ออกทาง Printer ได้

*** กดลูกศรเพื่อเลื่อนหน้า กดปุ่ม ESC เมื่อดูจบ ***

นิยายภาพตลอดเล่ม • พล.นิกร.กิมหงัน. ในชุด

ทารซานถูกจับเสือ

ป.อินทรปาลิต

2.50

บรรยายภาพโดย
แอวแนต

โฆษณาบทพิสูจน์ตลอดเล่ม
จากบทประพันธ์ของ
ป.อินทรปาลิต
ออกเป็นภาพโดย
แอวาเนตร.
บ้านกลิ่นสุ่ม
ทวีชาน-
ถิมนงวน
เจ้าคุณ
ปัจจนึก ฯ
พล
พัชราภรณ์
นิตร
ภารุณวงศ์
ดร.ดำรง
ณรงค์ฤทธิ์
เจ้าแห้ง
นำแสดงโดย
ชุดคณะสามเกลอ

มิตรรัก

มาแล้วครับ มาแล้วครับเจ้าป่าตอนสอง คุณอาภรณ์ให้ชื่อว่า " ทาร์ซานกับหวานใจ " ผมส่งไปจัดพิมพ์กะว่าจะแล้วเสร็จในเร็ว ๆ นี้ อาจจะออกหลังจากฉบับนี้ก็ได้ เพื่อแฟนที่รักของคุณอาภรณ์ เขากำลังเร่งมือผลิตเจ้าป่าตอนต่อไปอย่างเร่งรีบหลังจากหายป่วยจากตาเจ็บแล้ว ขยันขึ้นมาก ไม่ช้าซิครับ รองคุณอาภรณ์รับปากแล้วก็ต้องแน่นอน

มิตรรักเห็นไหมว่าชุดสามเกลอเรื่อง " ทาร์ซานกลัวเสือ " แม้ว่าจะเพิ่งมาแสดงให้ชมใหม่ แต่มือเก่านะครับแจ๋วแค่ไหนก็ขอให้มิตรรักพิจารณาเอาเอง เถิดว่าดีและเด่นแค่ไหน ฉบับต่อไปของเจ้าของนาม "แววเนตร" นี้จะมาให้คุณๆ ได้ชมภายในเร็ววันเหมือนกัน ชื่อเรียงเสียงไรก็คอยดูเอาคราวน่าก็แล้วกันนะครับ วันนี้ยังไม่ได้พบเจ้าตัวว่าจะทำทัศนภาพชื่ออะไรขอให้คิดดูก่อน

ชุดเจ้าชายกาลีตอนต่อไปก็เรื่อง " เดชอสูร " กำลังเร่ง ๆ มือเต็มที่ ทำทัศนภาพไปได้ครึ่งหนึ่งแล้ว เข้าใจว่าจะเสร็จในเร็ววันนี้ คงจะหลังชุดเจ้าป่านิดหน่อย

สวัสดีพบกันใหม่

บรรณาการ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ประเสริฐอักษร เลขที่ ๖๕๑ ถนนมหาไชย พระนคร
นายประยูร พิศนาคะ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๔๙๙

พอย่างเช้าฤดูร้อนบรรดาท่านผู้มีเงินก็พากันตุ้มตลั่งร้อนรนทุรนทุรายเหมือนจะแตก ต่างพาครอบครัวหรือเมียน้อย หรือผนักงานสำรองในบังคับบัญชาไปสูดโอโซน ที่บางแสนหรือศรีราชาที่อัจฉัสมากหน่อยก็ไปหัวหิน เช่าบังกาโล-อาบน้ำทะเล.

เสี่ยกิมหงวนซึ่งมีเงินมากกว่าเพื่อนทำท่าเหมือนจะตายเพราะความร้อนวันละหลายๆ ครั้ง จึงชวนเพื่อนเดลอ-ชลงเขากับ- เจ้าคุณปัจจนึกฯและเจ้าแห้วหลบความร้อน จากพรรณตรเดิน-

ทางไปโกรกพระแห่งจังหวัดนครสวรรค์ เพราะหัวหินหรือบางแสนไม่มีความหมายอะไรสำหรับคณะพรรค์ ๔ สหาย.....

"นวลลออ" ของอาเสี่ยกิมโดยผ่านเมืองและชัยนาท เห็นหมู่บ้านหงวนก็ตะลึงเป็นสัญ

เรือยนต์ปิคนิคขนาดใหญ่-หงวนก็เดินทางไปโกรกพระต่างๆ เช่น อ่างทอง, สิงหบุรี, ฯลฯ พอเรือเลี้ยวคุ้งน้ำก็แลโกรกพระทางซ้ายมือเสี่ยกิมโกนนอกนายท้ายให้ชักแตรญาณบอกให้ลงเชยทราบ..

ไชโย เจ้าคุณ-
แขมดีดขึ้งแทบตายท่า
เลย สบายดีหรือครับ
ท่านเจ้าคุณหัวเราะ
สบายดี พี่ชาย พวกเราจะมาพักอยู่ที่นี่สักดอวน
เตรียมโครงการเข้าป่าล่าสัตว์กันเปนงานใหญ่ทีเดียว

สัตว์ป่าที่เราจะล่ามัน
มีถมเถและสัตว์ที่มัน
จะล่าเราก็มีแยะ"
ลุงเชยพูดพลางหัวเราะ
พลาง

"นั่นแน่:" กิมหงวนกะเซ้า
"ตำคมซะด้วยนะ
ข้าเข้าโรงเรียนผู้ใหญ่แล้วเว้ย
อ้ายหมา ข้าอ่านหนังสือ
ตล่องแล้ว
สามก๊กยังได้
ไม่ดูยแต่อวด
ตัวนิดหน่อย

สมุนไพร....อ้อ... มีมากอ้ายหลานชาย เอ็งจะเอาอะไรล่ะ ข้าวเย็นเหนือ ข้าวเย็นใต้ กระดูกควายเผือก, แกแล, ตำฝอย ดีปลี ที่ร้านเครื่องยาเจ๊กเส้ง ในตลาดมีพร้อม.
สมุนไพรในป่าแถบนี้มีมากไหมคุณลุง
ผมหมายถึงในป่าไม่ใช่ร้านเครื่องยาจีน
อ้อ ยังงั้น ข้าไม่รู้... เอ็งลองไปหาดูก็แล้วกัน...

ลำบากนักก็อย่าให้พวกเรา
วิ่งไปบนบ้านศณลุงเลย
ครับ เราอยู่ในเรือสุขสบาย
ดีกว่า พวกผมปรึกษากัน
มาแล้ว เราจะไม่รบกวน
คุณลุงให้หมดเปลือง
แม้แต่สตางค์เดียว...
ไป.ไปไว้ย น้ำชากาแฟร้อน
เย็น น้ำส้ม น้ำหวานโดกาโด-
ล่าไม่มี อยากกินไปซื้อไป
หาที่ตลาดใครกินออกอัจ
เอาเอ็ง ข้ามีแต่น้ำ
ผ่นอย่างเดียว.

พลมองตามสายตาลุงเชยแล้วตอบยิ้มๆ
ตู้เย็นขนาดใหญ่
ครับ คุณลุง ตู้เย็นใบนี้แหละครับ ทำให้เราพี่น้ำแข็งกินตลอดวัน ผลไม้ เครื่องดื่ม เครื่องกระป๋อง ขนมเนยทุกชนิด แช่ไว้เยอะแยะ

พลพาคุณลุงของเขามานั่งทางโต๊ะเก้าอี้หมู่กลางดาดฟ้าทุกคนตามมาด้วย เสียงงวนสั่งเจ้าแห้วให้นำเครื่องดื่มมา = เสียงลุงเชย.

เจ้าคุณก็เหมือนกันยิ่งแก่ตัวกะบาลยิ่งแดง แจ๋ขึ้นทุกที

พี่ชายยิ่งแก่ตัวยิ่งขี้เหนียวยิ่งขึ้น ?

พรุ่งนี้พวกเราจะเข้าป่ากันนะครับ " คุณลุงช่วยหาพรานนำทางให้เราสักคนได้ไหมเลือกเอาคนชำนาญป่าสักหน่อย

" ๕๐ บาท " ชายชราอุทานเสียงสั้น" ตกลงไว้ยอ้ายหมา ข้าจับอาสาเป็นผู้นำทางเอ็ง หวานเลย

เอ๊ะๆ แฮ่ะ เองเชียวรึ?

จะคิดนำทาง

ฮา.. หลงซิ๊าะดี วันหนึ่งข้าได้ค่าจ้างนำทาง ๕๐ บาท ถ้าหลงอยู่ในป่าสักเดือน ข้าก็ยังได้ค่าจ้างตั้ง ๑๕๐๐ บาท สบายไปเลย

จะไม่หนักไปหรือลุง?

ครับ-ได้ครับต่ำๆ จะพามาที่เรือ

เจ้าคุณปัจจุบันๆ พูดผลาง หัวเรือผลาง " ลำบากมากก็ข้างคนอื่นเขาดีกว่าพี่เชย....

เออ - ที่เขาเรียกว่าดงดิบนั่นแหละ แต่ที่เขาเรียกว่าดงสุกก็มี บางดงก็สุกๆดิบๆ

เป็นป่าสูงหรือครับ ?

ถ้าเอ็งชอบล่าสัตว์เองจะเลือกยิงอะไรก็ได้ ขับตั้งแต่ช้างงายาวตั้งห้าหกวา กระทิง, กวาง, อีเก้ง, เสือ, กระทั่งแรดมีชุกชุมมาก ตลอดจนกระทั่งไม่ใช่สัตว์ป่าก็มี กล้วยป่าให้กิน

" ฮ้า - " เจ้าคุณปัจจนึกๆ ขัดขึ้น
" ผิดไปละ พี่เชย แรดตะหวัก ตะบวยอะไรกัน ตัวโตกว่าแมว ? "

" พี่เชย "
เจ้าคุณปัจจนึกๆ อุทานดังลั่น
" อ้ายที่พี่เชยว่าน่ะ เขาเรียกว่า " กระจง "
ปู่โธ่ แก่จนปูนนี้ ยังไม่รู้จักแรดอีก "

พี่เชยพูดยังงี้นมายความว่า พ่อนั่นเป็นแรด ยังงั้นซี
เสียใจผมช่วยอะไรไม่ได้

หา ? โอ.เค. ก็ อ้ายดาย น่ะซี
โอ.เค. แปลว่ากระไร ครับคุณลุง ?
มึงนั่นแหละ
ใครครับอ้ายดาย
นายแพทย์ หนุ่มอมวดดีวย่นๆ ในการสนทนากับลุงเชยผู้ใหญ่ๆ

เยนั้นนั้นเอ็ง พรานอายก็ผา
คณะพรรค ๔ สหาย มาถึงหมู่
บ้านป่าแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่บนเนิน
เขา ปลูกเป็นกระท่อมเล็กๆ ราว
๒๐ กระท่อม บนที่ราบสูงทาง
ด้านหลังกระท่อมมีไร่พืชชนิดต่างๆ
อีกเยียวอลุ่ม งรวมชาติ
งดงามตายิ่งนัก

พ่อปู่มีฤทธิ์และมองเห็นทั่วดินฟ้า
พรานในเมืองเป็นลูก
ตาทิพย์สามารถ
มหาสมุทรจริง
ศิษย์พ่อปู่ทั้งนั้น
นักล่าสัตว์ทุกคนะผ่านมาทางนี้ จะต้องมาแวะหาพ่อปู่ก่อนถ้าพ่อปู่บอกว่าการล่องป่าปลอดภัยจึงไปได้.

อ้ายนี่มันว่าพ่อปู่เหม็นสาบเหมือนอีแร้งครับ
อ๊อยี่อาเหม็นสาบนิบ
ขายเลยไว้ยังกะอีแร้งแน่ะ

โอ้ยๆๆๆ ต๊อนท์ซุด ป๋า....
...มันไม่ได้แกล้ง
โอ้ยๆ!

พ่อปู่ขบถราม
กรอด ยกมือขวาขึ้น
โฮกไปมา
โอม.... อิงมังอิมัง
สังมัง ด้วยเดชะเวทย์
วิทยาอาคมอลังแต่งตู
ข้าขออัญเชิญราชพาน
ชะแต่งเจ้าป่าจงแสดง
ตัวใช้เจ้าขุ่มขน้ำ-
เป็นผู้ชี้เส้นอิทธิฤทธิ์
แต่งข้าเทอญ."

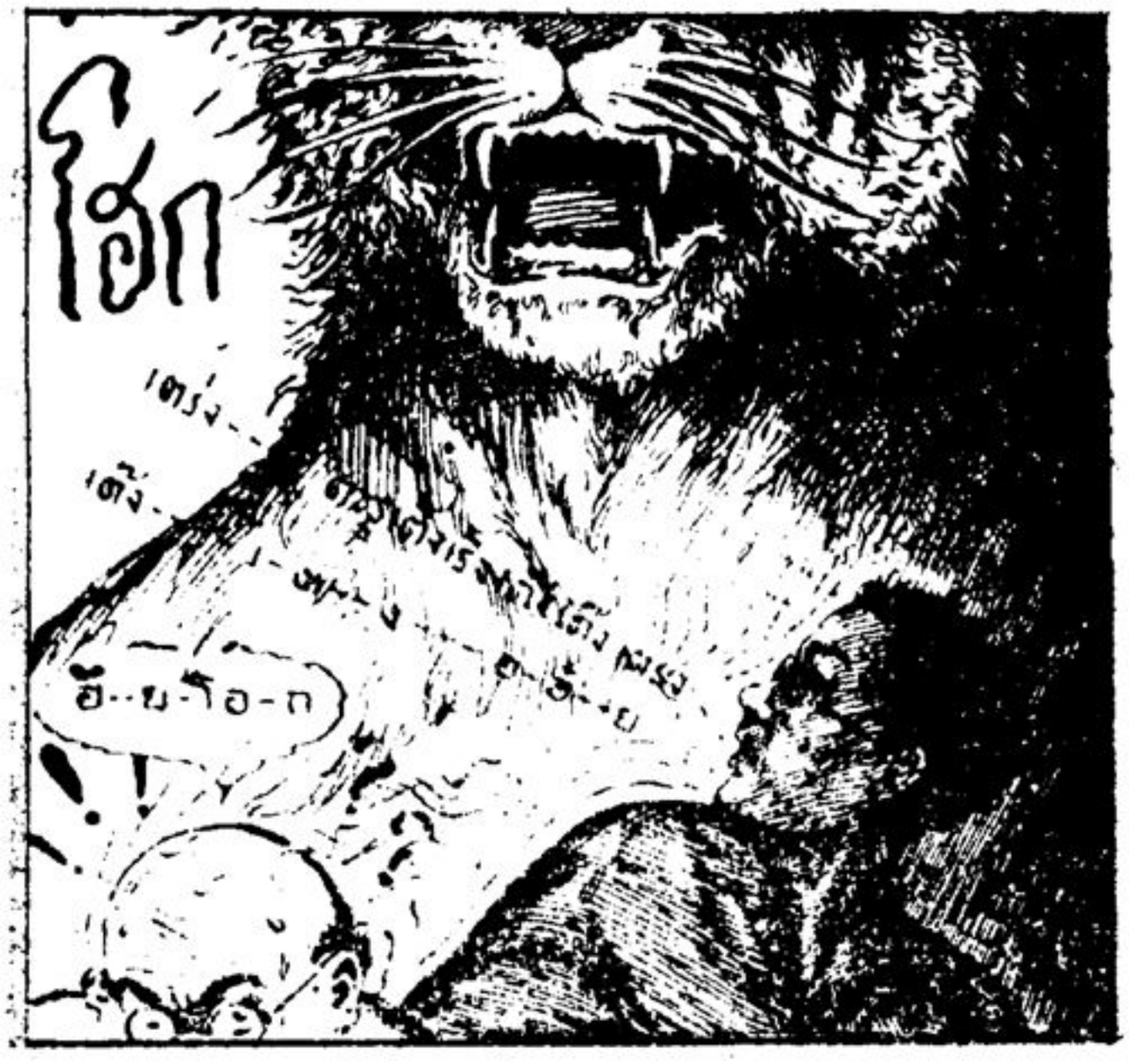
โฮก
อ๊-ย-อ-ก

รับประทานผมไม่เกี่ยวนะครับ
ผมไม่ได้ดูหมิ่นพ่อปู่

และ อันตรายนั้นไม่มีแน่ ข้ารับรองว่า ทุกคนปลอด
ภัยโดยทั่วหน้า แต่ก็ต้องมีการต่อสู้กับสัตว์ร้าย การ
เผชิญกับภูติผีปีศาจในป่านี้บ้างเป็นธรรมดาตูข้าใคร
ขอเตือนพวกท่านให้จุดธูปเทียนบอกกล่าว
เจ้าของป่าให้ทรงทราบเสียก่อน....

นิกรสดุ้งสุดตัว ร้องตาตั้งหนึ่ง
โอ้ม เผียง
ย้อย โอย-พ่อปู่อย่า ล้อผมอย่างนี้ซิครับ

"มายก๊อด" ดร. ดิบเกดร้องเสียงแปลม "มันเป็นแรกแปลก โอ - มันเป็นมหัศจรรย์ที่สุด เขาผู้ชายคนนี้มีอภินิหารเช่นเดียวกับโยคีในอินเดีย ปีนแปลกๆ ฝรั่งงงไปหมดแล้ว"
ทุกคนต่างตื่นเต้นจุนงงงงงันในต้าพ่อปู่ผู้ทรงวิทยาคุณ

พอท่านแน่ไว้ให้ดีนะตาย ยังจีอ้อมซูชกเลผไสยศาสตร์ ไม่ใช่ ของเหลวไหล ไร้สาระ เสียแล้ว
นิกรถอนหายใจ เอื้อกไหญ่โล่งใจ เหมือนกับยกภูเขาออกจากอก

พรานฉายเล่าต่อไปว่า -- "ช้างป่ายังจี พ่อปู่จับโดยใช้ไม้เรียวเล็กๆเพียงอันเดียว เสือ-เรด-หมี-หมู-เม่น ผอเห็นพ่อปู่เข้าต้องวิ่งกระดิกหางร้องอี๊ดๆอี๊ดๆเข้ามาหา พ่อปู่คือเจ้าป่า มีมนต์เรียกและบังคับสัตว์ป่าทุกชนิด"

เอ้า ! ปู่ให้รวงผึ้งเจ้าไว้กิน น้ำผึ้งดีอนน้ำหวานชื่นใจนัก บำรุงกำลังวิเศษ
อ๋อย เอาวางไว้ตรงนั้นแหละครับ ยีรวส์ ขบ. แขยงเต็มที เส้า

ลูกสังขยย แล้ว
อ: อ๋อย พ่อปู่ ต: ตร้าบ.
ซี ย์
ความหวาดเสียวที่พ่อปู่แสดงทำให้เกิดโกลาหล
7

รับประทานพ่อปู่เขียว
ไปยืนทางอื่นเถอะครับ
อ้ายหลานมันเอาหางฟาด
ตลอด รับประทานหาง
เสียวหลังจริงครับ

พอปู่มองดูเจ้าแห้ว ลิงโยนงูหลามตัวมหึมาลงบนหัวเจ้าแห้ว ตัวโครม เจ้าแห้วร้องสุดเสียง ดิ้นขลุกขลักลุกขึ้นทรงโจน ผลุงข้ามศีรษะเจ้าคุณปู่จนหกคุโดยล้มออกไปจากกระท่อม

อ อี๋-อี๋

คณะลาสัตว์
พากันบุกป่าฝ่าดง
ตลอไป ณบริเวณเชิง
เขาใหญ่ แต่การนั่งห้าง
ตอยยิงสัตว์ต้องไร้ผล
เพราะไม่มีสัตว์มาให้ยิง
ตามที่คิดว่าจะได้ยิง

เจ้าอ้นต้องรีบหนี
เมื่อเห็นคณะล่า
สัตว์บุกสาบสาบ
เข้ามาในบริเวณ
ที่อาศัยคือโพรง
อ้างกอไผ่

พี่หมีต้องชงักการ
หาอาหาร และรีบหนี
เข้าป่าไปโดยเร็ว
เพราะกลัวจะถูก
ปืน..

ป่วยการครับ พวกเจ้านายไม่เชื่อผมเลย ผมห้ามไม่ให้
พูดก็คุยกันรางกับตลาดต่างเดียน มิหนำซ้ำคุณนิกรยัง
ร้องยิ่งเกซะด้วย บุหรี่ก็สูบกันเกร่อตลอดคืน สัตว์ป่าน่ะ
สัญชาติญาณของมันหูไวตาไว จมูกก็ได้กลิ่นไวที่สุด
เพียงแต่มันได้กลิ่นบุหรี่มันก็หนีไปทางอื่นหมดในป่าน่ะ
มันเงียบสงบวังเวง คุณพูดกันเบาๆมันก็ได้ยินแล้วที่
ไหนมันจะเซ่อมาให้ยิงล่ะครับ. พรานฉายบอกกับคณะ
พรรค ๔ สหาย อย่างเคืองๆ และเบื่อหน่ายในความสน
ใจของพวกที่ชอบสนุก
อย่าเพิ่งหมด
ความพยายามน่ะ
สุงฉาย

กิมหงานกับนิกร
ให้คำมั่นสัญญา
กับพรานฉาย
ว่าจะปฏิบัติตาม
คำสั่งอย่างเคร่ง
ครัด ดีไม่
พูดดังและ
ร้องเพลง
9

พรานฉายก็พาลูกหาบเดินสำรวจป่าจนกระทั่ง
พบหนองน้ำเล็กๆแห่งหนึ่ง มีรอยสัตว์หลายชนิด.
นับตั้งแต่ อีเก้ง. กวาง. เสือ กระทิง. หมูป่า. ฯ

ตืนนั้นทุกคนเตรียมตัวเพื่อ
การนั่งห้ามยิงสัตว์และทั้ง
ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ
พรานฉายเคร่งครัดจะพูด
จะคุยสนุกเหมือนปรกติ
ไม่ได้แม้แต่สูบบุหรี่.....

ท่ามกลางความสงบเงียบ
สองฝ่าสูง ราว๒.๐๐ น.เศษๆ
อากาศเริ่มเย็นเสียงสัตว์ป่าร้อง
ดังแว่วมาตามลม ระคนกับเสียง
สิงต่างป่างชนิด อย่างโหย
หวล เยือกเย็น....
ฮู้ม
ปิด
ตร๊อด

สัตว์ป่าเหล่านี้ไม่มีทางสู้รบตบมือกับมนุษย์ซึ่งมีอาวุธวิเศษ
สัตว์เหล่านี้อาศัยอยู่ในป่ามาช้านาน แต่มนุษย์ผู้ได้ติดตาม
มาจากสังหารผลาญชีวิตสร้างความสุขความหฤหรรษ์ด้วย
การยิงทิ้ง เริ่มต้นด้วยยิงสัตว์ก่อน หนักมือเข้าก็มันมือตีง
ถึงยิงคน อนิจจามันเป็นกรรมของสัตว์การเบียดเบียนซึ่
งมีมาคู่กันเป็นวิสัยของสัตว์โลก ผู้มีอำนาจมีกำลัง
ข้มแข็งกว่าก็ข่มเหงรังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า ถ้าหากนัก
ล่ามไพรเหล่านี้เกิดเป็นสัตว์ป่า เขาจะรู้สึกอย่างไรหนอ.

เจ้าเสือซึ่งย่องเข้ามาหาอาหารในยาม
รุ่งสางได้ยินพรานพูดกับพวกว่า
"อย่ายิงเสียครับ เพราะเราไม่ได้ประโยชน์
อะไรแล้วก็มันไม่ได้ทำอะไรเราด้วย
เลือกยิงสัตว์ที่เป็นอาหารของเรา
ดีกว่าครับ" ซึ่งทำให้ตร.
ดีใจมากใจมาก
เสือดาวเลยเผ่นหนีเข้าป่าไป.

อย่าพูดดังซี่วัย
เสือสาจเผ่นหนีไปหมด
เลยอดยิงกันซิน

แกมีบุหรี่มาหรือเปล่า
บ่นทำห่าอะไร
รักจะสูบทำไม
ไม่เอาติด
ตัวมาล่ะ

ใหน-อยู่ใหนวะ กูยิงเอ็ง

นิกรนึกไปว่า มีปสสัตว์จตุบาท ผ่านมา รีบรองว่าโป้งเดียวเสร็จ - ทำให้พลหัวเราะหึๆ หิๆ.

ภูมิปีศาจป่าทำเอา นิกรตาลายเห็น เป็นทางแทงไปได้.

ซีกาแรตของ ผมมันปนกันชา ๖๐เปอร์เซ็นต์นะครับ

โอ-เค.

ควันระเหยของบุหรี่ปนกันชาทำให้พล, นิกร,และเจ้าคุณปัจจนึกๆกระสับกระส่ายอยากไปตามกัน.

ฤทธิ์อยากบุหรี่ ทำให้พลเกิดโมโห ยกใหญ่

โธ่ -- เดี๋ยวผ่ลดีบตกห้าง เลยอ้ายนี่!

ฮะๆๆๆๆๆ เฮ้ะๆๆๆ ฮอบูกลฮิๆ ทำไมถึงเลียนเตียนเล่งยังจีก็ไม่รู้ ฮะฮะๆๆๆๆๆฮิๆ --

!

ทุกชีวิตนั้นทำให้พรรคพวกสนุกสนาน ชักยุ่งวุ่นวายหูตาลายจนมองเห็นฟ้าต่ำหล่นลงมาทับ ข้างก็เห็นพระจันทร์บูดเบี้ยว วิ่งเลี้ยวลงมาจากฟ้า ข้างก็เอะอะว่าทำไมจึงเหาะขึ้นมาสูงนัก

ข้างมองเห็นเจ้าแห้วกลายเป็นแรดไปทำท่าสะบึงหนีเอาดีอ้อๆ ต่างคนต่างโกลาหล และการหัวเราะครั้งนี้ให้ฟ้ารก็เกิดอึกทึกกึกก้องเกรียวกราว น้ำหูน้ำตาไหล จนพรานฉายต้องตอนใจหลายเชือก

หยุด-หยุดกันทีโว้ย เรามาตักยิงสัตว์ไม่ใช่มาหัวเราะ หยุดเดี๋ยวนี้ตาฉายแกโมโหพวกเราแล้ว..เชือกสูบยาปนขอเปอร์เซนต์เลย ทสิ่งบ้องกันยกใหญ่.

เสียงงานมองดูพรานฉายเหนเปนสองหน้า จึงยกมือตบบ่าเบาเบาชิงสัพยอก.
โกรธหรือลุง ความจริงไม่น่าโกรธเลย พวกฉันมีความสุขที่หัวเราะกันข้าง อย่าโกรธเลยน่า ลุงฉายหิบ
พรานฉายสะดุ้งเชือก
อาเสียน่าซี ฉายหิบ

ทันใดนั้นเอง เสียงลมพายุก็ดังอู้มาแต่ไกลไม้ไร่หักโผงผาง สัตว์ป่าแตกตื่นร้องลั่นวิ่งวุ่นเตลิดเปิดเปิงไปคนละทิศทาง ท้องฟ้าที่แจ่มใสก็..
ค่อยๆมืดมิดไปทั่ว หมู่เมฆฝนเคลื่อนผ่านมาปิดบังดวงจันทร์จนหมดสิ้น วิกฤติการของธรรมชาติ ทำให้เสียงหัวเราะยุติลงทันที ทุกคนนิ่งเงียบเหมือนถูกมนต์ขลัง

พรานฉาย กระพุ่มมือขึ้นประสานกัน ทำปากหมุบหมิบๆ สวดคาถาพึมพำ ลมพายุพัดผ่านมาแล้วอย่างแรงๆ.

นี่แหละครับ อิทธิฤทธิ์ของเจ้าป่าละครับ พวกเจ้านายหัวเราะกันอย่างสนุกสนานปราศจากความเกรงอกเกรงใจ ท่านก็แสดงอิทธิฤทธิ์ให้เห็น ผมบอกเจ้านายแล้ว เข้ามาในป่าจะครึกครื้นรื่นเริงเหมือนบ้านไม่ได้ ประเดี๋ยวฝนจะต้องตกหนักแน่นอน แล้วเราก็อาจจะอยู่บนต้นไม้นี้ไม่ได้ ห้างของเราอาจจะถูกพายุพัง-" พรานฉายบอก
ลุง - นี่มันพายุอะไรกันนี่?

ฤทธิ์ของกันชาได้สุดสิ้นลงทันที ทุกคนสบัดร้อนสบัดหนาวไปตามๆกัน ลมพายุค่อยๆค่อยรุนแรงขึ้นตามลำดับ ต้นไม้ใหญ่ที่ปลูกห้างอยู่เริ่มโยกตัวโอนเอนไปมา เถาวัลย์และเส้นหวายลั่นเอี๊ยดอ๊าดทำท่าเหมือนกันจะขาด ฝนเริ่มลงเม็ดแล้ว และหนักขึ้นตามลำดับ ทุกคนเปียกฝนมอมแมม เจ้าคุณปัจจนึกๆกันพวกอ้ำมีความกลัว...

" เจ้าป่าทรยศเสียแล้วโว้ย เรื่องมันต้องเตะปากกันแน่"
นิการพูดโพล่งขึ้นอย่างคนองปาก
" คุณนิการ " ตายแน่-โอย- ทำไมคุณกล้าพูด ดูหมิ่นเจ้าป่าอย่างนี้ละครับ

บ้านเจ้าป่าท่านอยู่ไหนละ ลงช่วยพาฉันไปพบท่านที่ได้ไหม ฉันจะได้กราบกรานขอโทษท่าน
ท่านสิงสถิตอยู่ในป่านี่แหละครับใครจะไปรู้ว่าบ้านท่านอยู่ไหน ในป่านี้ล้วนแต่เป็นดินแดนของท่านทั้งนั้น. พรานฉายพูดแล้วทำตอบ

"เป็นอะไรไปล่ะ เจ้าป่าน่ะไม่ใช่
เสือดอกหรือ ลุง"

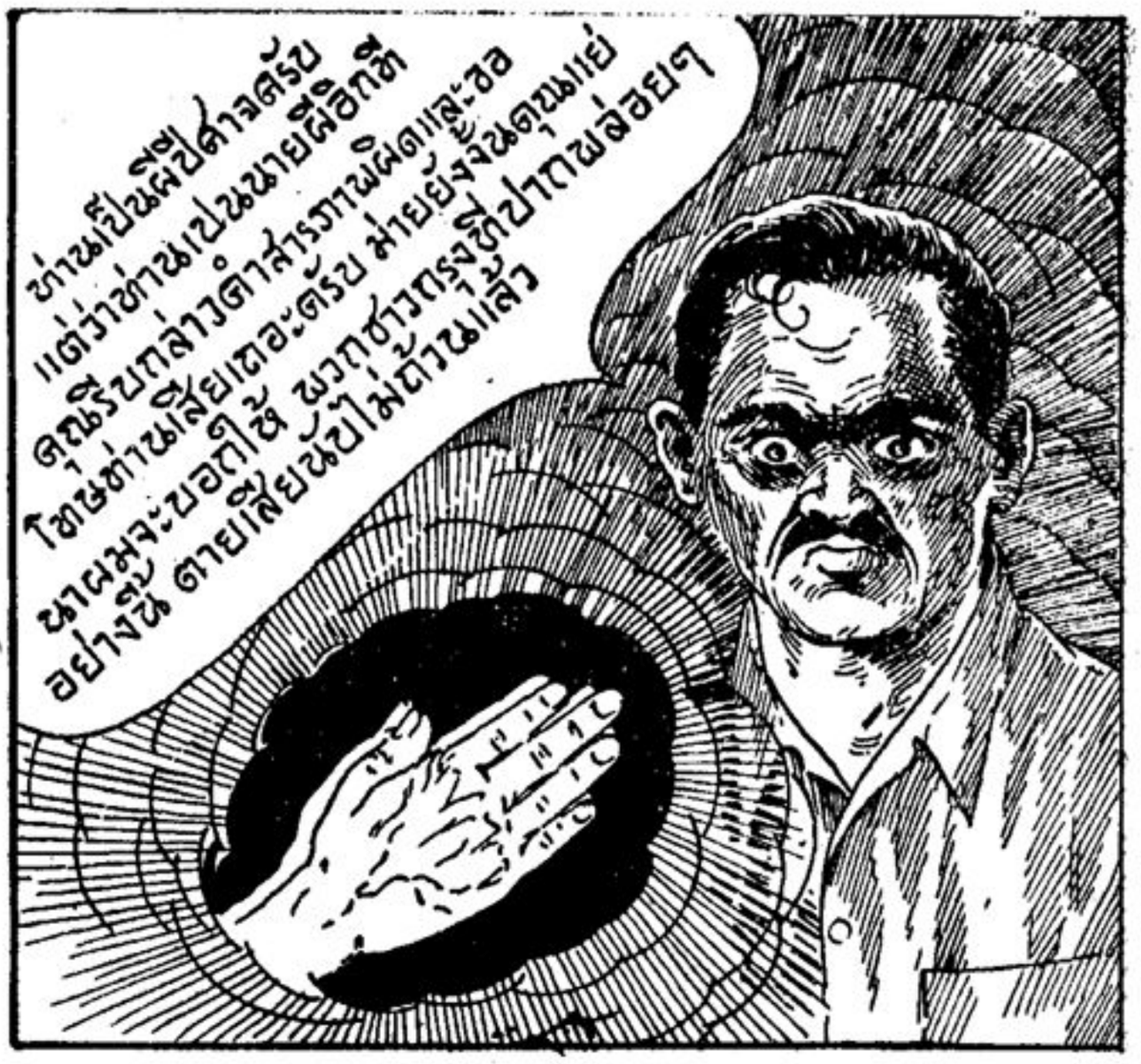
ท่านเป็นผีป่าจริง
แต่ว่าท่านเป็นนายผีอีกที
ดูเธอบกล่าวตำรวจพิผดและอด
โทษท่านเสียเถอะครับ ท่านยังจนตุนแย่
ผมจะบอกให้ ผวกชาวกรจชีปาดผ่อยๆ
อย่างนี้ ตายเสียนับไม่ถ้วนแล้ว

เจ้าปู่วัยมาชกกับเสือ
ทำนักอายุเปรตอยู่ดีๆ
เสือกทำให้ฝนตกเปียก
เป็นลูกหมาตกน้ำ.....

พรานเฒ่าฉายมีความ
กลัวเจ้าป่าก็รีบปีนป่าย
ต้นไม้ลงไปที่พื้นดินท่าม
กลางสายฝนและสายลม
เพราะความลื่นพรานเฒ่าจึงล่วง
หล่นลงมาอย่างไม่
เป็นท่า

พอกิมหงวนพูดจบ สายฟ้าก็
แลบแปลบเข้าตา แล้วก็มีเสียงอสุนีบาต ดังสนั่นหวั่น
ไหวจนกระทั่งแก้วหูสั่นเปรี๊ยะ ต้นยางใหญ่ต้นหนึ่งอยู่ห่าง
จาก คณะพรรค ๔ สหาย ราว ๓๐ เมตรถูกอสุนีบาตผ่าหัก
สบั้นแลเห็นประจักษ์แก่ตา คณะพรรค ๔ สหายสดุ้งเฮือก
กิมหงวนล้มปาดหวอ...ใบหน้าซีดเผือด....

ดูจสัตว์ป่าต้นตระหนกตกใจ

"อ้ายหงวน" เจ้าคุณปัจจนึกชักฉิว "แกมันเข้าตำรวจลาหมอตายเพราะปาก เร็ว-รีบกราบไหว้ท่านเสียซี ขลุบอกท่านว่าแกพูดไปเพราะความคนองปากขออย่าให้ท่านทำอะไรแกเวย"

ทิมหงวนถลาหนักๆเท้าก็ชักโมโห อาเสียขบกรามกรอด กวาดสายตาอันแรงกล้ามองไปรอบๆบริเวณ..
"เฮ้ย- เจ้าป่าโว้ย_" ทิมหงวนตะโกนลั่น "ลือมีอิทธิฤทธิจริงบรรดาลให้ฟ้าผ่าอีกสักทีเถอะวะ อ้ายน้องชาย" พอสิ้นเสียงท่าทายอสุนีบาตก็ลั่นเปรี้ยะ ผ่าเอาต้นรังขนาดใหญ่-หักโค่นไปอีกต้นหนึ่ง...

เจ้าประคุณเจ้าพ่ออย่าโกรธเคืองลูกหมาเลยครับลูกหมาพูดล่วงเกินไปก็เพราะไม่เชื่อว่าเจ้าพ่อจะมีจริงเดี๋ยวนี้เชื่อแล้วเจ้าข้า
อ้ายเวร แกไม่นับถือก็อย่าพูดดูหมิ่นซีโว้ย
อิท อีส วันเดอร์ฟุล กลับที่พักกันเถอะเว้ยพวกเราฝรั่งหนาวเต็มทนแล้ว-
อย่ากวนให้มันมากนักโว้ย
และทุกคนลงมาถึงพื้นดินโดยสวัสดิภาพ

ทุกคนเตรียมปืนไว้ให้พร้อม เพราะเราอาจจะต้องผจญ ถัง สัตว์ป่าที่ดุร้ายต่างๆอีกเอ-ที่พักเราไปทางไหนแหว่า อีตาผราน เฮ่งช่วยก็ตาแหกหนีไปเสียสิบ-กวน

การเดินทางกลับที่พักโดยการนำของดร.ดิเรกได้ผลว่าพากันหลงป่าเตลิดเปิดเปิง สบักสบอมไปตามกัน นิกรบ่นอู้อี้ว่า จำทางไม่ได้ก็เสือกนำไม่ได้ความ

เพราะความง่วง นิกรเดินหลับๆ
ตื่นๆ เลยสดุดเถาวัลย์ล้มลง
อย่างไม่เป็นท่า ทำให้พล
พลอยล้มตามไป
ด้วย

เฮ้ย–พลั๊ก!

เสี่ยหงวน คุยโขมงโฉงเฉงว่าการมาล่าสัตว์เป็นกีฬาที่สนุกและอยากจะลองแสดงเป็นทารซานแห่งป่าโกรกพระดูสักครั้ง..

ตอนพรรคเล็กคุณปัจจนึกๆ หลงป่าอยู่จนสายโด่ง ก็ยังหาทางกลับที่พักไม่ได้เลยต้องเดินตัดสินธารป่าไปเรื่อยๆ ประการหนึ่งในป่าก็จุดมไปด้วยผลไม้ ฯ ราวไม้ อาหารสดคาว-ผลไม้ลูกใหญ่มาก ฝ่ายเสี่ยหงวน-ผลไม้ลูกเล็กมาเลี้ยง เพราะเจ้าแว้วลอยมีอยู่เอา แม่ของมันตายเลยกลายเป็นพ่อของเจ้าลิงตัวน้อยไปเสียด้วย เวลา ที่สัตว์ความติดออกเสียงหงวนก็อยากเป็นทารซานใช้ดูมีมนต์ดำ ฝ่ายของพ่อปู่ดูมีมนต์ดำ

อ้ายต้างตาวดูซิ
ลองอย่างชิมดูว่ามัน
ถ้าคงจะอร่อยแน่ะ

ค่างใหญ่ตัวหนึ่งเห็นพรรคพวกพรรคเสี่ยหงวนถูกผลวูดพลาดเท้ามาตีตกใจร้องจี๊ๆ-ตอก

อาเสี่ย ทิมหงวน นึกว่าเลียงผาดว้าปืนยิงโดรมเข้าใช้ กลับกลายเป็นหมาไปซิบ..

กิมหงวนลองเป่นทาซ่านหลงป่า
ให้สนุก ดูสักครั้ง

ฮ่า-ฮ่า-ฮ้า-ฮ่า-โฮ-โฮ่-ฮิ
โฮ่ๆ ฮิโฮ่---ฮิ้ว----
กิมหงวนลองเป่ม
แสดงบาทบาทของ
ทาซ่าน...

เสียงโห่ของทารซาน (กิมหงวน) ทำความแตกตื่นให้สัตว์
ป่าทั้งหลายเกิดความวุ่นวายและอาการต่างๆ อยู่ๆก็มีเสียง
ผิลึกกึกก้อง กู่ถังวานลั่น ทำให้ตระหนกตกใจ ผ่นผ่านไป
ตามๆกัน

อ้ายเสี่ยหงวนเขาแน่ๆจริงเหมือนพ่อปู่พูดไว้แล้วว่า
เขาจะต้องแยกกับเพื่อนฝูงที่มาด้วยกัน แกมองเห็น
มาดูมาชันกำลังคิดที่จะเป็นทารซาน จริงๆ
เขาก็แน่บ้างซิ
พวก

นายทารซานแห่งป่ามีองไทยกำลังนั่งชม
ธรรมชาติอยู่บน
เนินผาสูง

ทารซานหงวนแบกผล
ผลไม้ต่างชนิดเยอะแยะ
มาหาพรรคพวก

เจ้าคุณปัจจนึกๆ
เห็นทารซานแบกผลไม้
ผรุงผรังมาแต่ไกล พากันดีใจ

เสียงใคร ? ฟ้าขาดวายมาทางเชิง
เอาโน้นแฮะ เฮ้ย - หงวนช่วย
จัดการตามแผนของทารซานซิวะ
เอ๊ะ!
ต้าจะเป็นพรานฉาย

ทารซานพาคณะพรรค
ออกตีนหาตามเสียง
ที่ได้ยิน

ทารซานปีนต้นไม้ใหญ่
ขึ้นต้นหาจึงรู้ว่า
เป็นพรานฉายกับ
พวก จึงโห่ให้เสียง
รู้แต่ไกล

เสียงใครมันโห่ลงมา
แฮะ ปะๆ เสือก
ขึ้นไปทำอวัญอะไร
บนต้นไม้วะ
ฮ่า-ฮ่า-ฮ่า-โฮ่-
โฮ่-ฮิ-โฮ่ๆ-
ฮิ-โฮ่--ฮ่า-
ฮ่า-ฮ่า-ฮ่า-
-ฮ่า-โฮ่-โฮ่-
-ฮิ-โฮ่-ฮ่า.

เสียงดีอีกๆ ของเจ้าลิง
ทำเอาพรานฉายชงัก
เฮ้ย-อย่ายิงนา
พรรคพวก

ทารซาน (กิมหงวน)
ป้องปากตะโกนเรียก
พรานฉายกับพวก

หวือ—หวอ—วีด——
เฮ้ยๆ ทำไมเสือกเผ่น
ลงมาทางนี้วะ

พรานฉายดีใจที่ตามมาจนพบ
กับคณะเจ้าคุณปัจจนึกๆ กิมหงวน
แนะนำตนเองว่าลองเป็นทารซาน
ดูก็สนุกดี
-โย้-พี่พรานสวัสดี
ที่พบกันอีก พวก
ผมหลงป่าอยู่หาน
มากๆ
ฮ่ๆๆ
แฮม! นึกว่าตามหา
ไม่พบเสียแล้วเห็น
ตายไป

กิมหงวนทำพิธีไหว้
ขอขมาเจ้าป่าเพื่อขอ
ล่าสัตว์ในป่าอีกครั้ง

สิษย์เจ้าป่าส่งเสียง
คำรามลั่นป่า

พรานฉายนำพลพรรค
ออกล่าสัตว์อีก
ครั้ง

กิมหงวนไม่อยาก
จะบุกป่าก็ออก
เดินทางโดยวิธี
แบบทาชาน..

นางอายหรือสิงลมแปลกใจ
ที่เห็นทาชานเผ่นโผนเข้ามา
ใกล้ๆ...

พรานฉายมองดู
กิมหงวนที่อยากเป็น
ทาชานตามที่เจ้าคุณ
ปัจจนึกเล่า

เสียงฟอดฟูดดังมาทางขวามือ
เหลือบมองเห็นเจ้าเสือดาวโขฆ่
ตัวหนึ่งหมอบอยู่บนกิ่งไม้กิม
หงวนต้องใช้วิธีโห่ส่งเสียง
จนลั่นป่า

เจ้าเสือดาวเห็นท่า
ไม่เข้าทีแยกเขี้ยวเผ่นลงจาก
กิ่งไม้เปิดเข้าป่า..

เจ้างูเหลือมขนาดเขื่องวิ่งเวท หันหน้า
มาสู่ทักทายนายทารซาน ดิ้นสนลานหล่น
ลงไปในบึงตังตูม

นายจรเข้ประจำท้องถิ่นพอเห็นเหยื่อ
หล่นลงมาให้เช่นนั้นก็แยกเคี้ยว
เขี้ยวยาวเข้าทักทายอย่างดีใจทำ
เอานายทารซานจนสุกจนชัน

ทารซาน
เดินซุ่ม
ซ่ามอยู่
ในป่าพอจะเพลินๆ
ก็มาพบกับสัตว์
ขนาดหนักเข้า
อีกครั้ง...

พี่หมอหมี เงยหน้าจากก้อนเนื้อเมื่อ
เสียงกรวบๆ
ของ
มนุษย์
ทารซาน
บุกเข้ามา

มาดูมาชัน สมตามตำนานจ่อปู่ ทารซาน
ที่มหงวน กำลังเป็น อัลแลนจอร์เดอร์
แมนเป็นเมืองไทย ต้องคอยกับสัตว์
ป่าแทบทุกชนิด ทารซานมีมหงวน
ไม่มีปืนติดตัว เลยต้องใช้วิธีต่อสู้
ชนิดวิ่งหนีท่าเดียว มันเป็นความ
สนุกสนานตามป่าธรรมชาติที่
ผู้จประถนานมาแล้ว และจะ
ต้องเขียนไปอีกเป็นเรื่องปีที่
เดียว.
สิ่งที่ทำให้ทารซานต้อง
เหนื่อยซึ่งตรงข้ามก็คือเจ้าเสือ
ดำดุและสัตว์ป่าอื่นๆ..

โน่-นี่-โน่นี่โน่-นี่-โน่นี่โน่
โน่-โน่-โน่-----ชี้ว.
ปูด-ปู๊ด-ปู๊ด
ปด-ปด-
วู้-วู้
โว้ย- วู้-

ก็อยากเสือกไปเอ็ง จะบ่นทำห่าอะไรวะ
สนุกดีจริง ต้องหนีเสือ หนีอ้ายเซ หนีจิปาถะ เหนื่อยแทบตายห่า.

พรานฉายกำลังก้มสำรวจรอยตีนสัตว์ที่บริเวณหนองเชิงเขา เพื่อจะได้นั่งห้างยิงอีกครั้ง เมื่อแน่ใจแล้วจึงนำคณะพรรคขึ้นนั่งห้างในตีนนั้นเป็นครั้งสุดท้าย

เสียงอะไรมันร้องจุ๊นๆ
พูดเบาๆ อย่าเพิ่งเอะ อะ...
ท่ามกลางความสงบเงียบของป่าสูงอากาศเยือกเย็นหนาวในต่อนตีนนั้นระงมด้วยเสียงสัตว์ป่าดังมาแว่วๆ เจ้าคุณปัจจนึกๆ และพลนิกรคงนั่งต่างตาคอยอย่างไม่ยอมง่วง.

ส่วนทหารชานเผ่านี้ขึ้นไปนั่งบนกิ่งไม้เห็นแต่เสือเจ้าป่าท่าเดียว.

เสียงแต๊กๆ เจ้าคุณปัจจนึกๆ นึกว่าคราวนี้คงได้ยิงแน่ ลองเอาไฟฉายส่องดูเห็นเป็นชมดจึงงดการยิง

อย่าให้พลาดนะเว้ย
นานๆพบสักที
อย่ามือสั่นซิวะ

เจ้าคุณปัจจนึกๆ ฉายไฟไปทางซ้ายมือเห็นหมู
ป่าขนาดใหญ่กำลังไซ้ดินเป็งขมีขมัน จึงให้มือปืนนิกร
เตรียมพร้อมยิง...โดยเร็ว

เสียงปืนปลุกให้ตร.
ดีเรก ลุกพรวดพลาดขึ้น
จากหลับ เห็นเจ้าคุณปัจจนึกๆ
และพล นิกร กำลังเถียงกัน
ยุ่งเรื่องหมูป่า ฟังไปฟังมา
ปรากฏว่าเหลว เจ้าหมูป่าหนี
เปิดไปได้.

วัวหาย อีสอีท้า ?
เฮ้....

เฮ้ยๆ อย่ากวน
ให้เป็นฝรั่งหน่อย
เลยวะ..

การล่าสัตว์ณบริเวณเทือกเขาใหญ่
ได้พาความผิดหวังให้แก่คณะพรรค
๔ สหาย และนายพรานมือดีอีก
เป็นครั้งที่ ๔-๕ ผลที่สุดก็พากัน
กลับโดยไม่มีอะไรหิ้วหรือ
แบกติดมือมาสักตัว

บนเนินชัมไม้ชายป่า เจ้าลายพาดกลอนใหญ่ นอนหมอบ
ตอยเหยื่อ และก็พอเหมาะกับคณะพรรคเจ้าคุณปัจจนึกๆ
กกร้วมกร้ามมาพอดี มันชำเลืองมองตามทำเนียมอาหาร
เสือ มันคิดว่า มนุษย์พวกนี้พยายามตามรังควานพวก-
ของมันให้ลำบากนักทั้งๆที่หลบซ่อนอยู่ในป่า มันป็น
เป็นการรุกรานอย่างไร้ศีลธรรม...โอ้..ช่างร้ายเหลือเกิน.

อุ๊ะ วะ
เฮ้ะ

เฮ้ย-เฮ้ย เสือ ๆ ไว้ย
โน่น-มันหมอบอยู่-โน่น-แฮ้

ปสระเอิด เปิดเกอะ
เว้ย มันเอาแน่

โฮก-ตรุ๊บ--โครบ—

โอกาศงามของเจ้าลายพาดกลอน
เห็นเหยื่อมันๆเต็มๆ อยู่ในรัสมีเช่นนั้น ก็โจนเข้า
หาพร้อมกับแผดเสียงคำรามข่มขวัญ ทำเอาพรรคล่า
สัตว์ต้องปล่อยให้สัตว์ล่าเป็นการออกกำลัง...เสียบ้าง

ความโกลาหลได้เกิดขึ้นเพราะเจ้าลายพาดกลอน
ตัวมหึมา ทำให้ตนะคอรัปชั่นสัตว์เดรัจฉาน
ทั้งหลายวุ่นวาย ป่าทั้งป่าปั่นป่วนอลเวง
ขนาดหาทางหนีเอาตัวรอด ชนิดตัวใครตัว
มัน

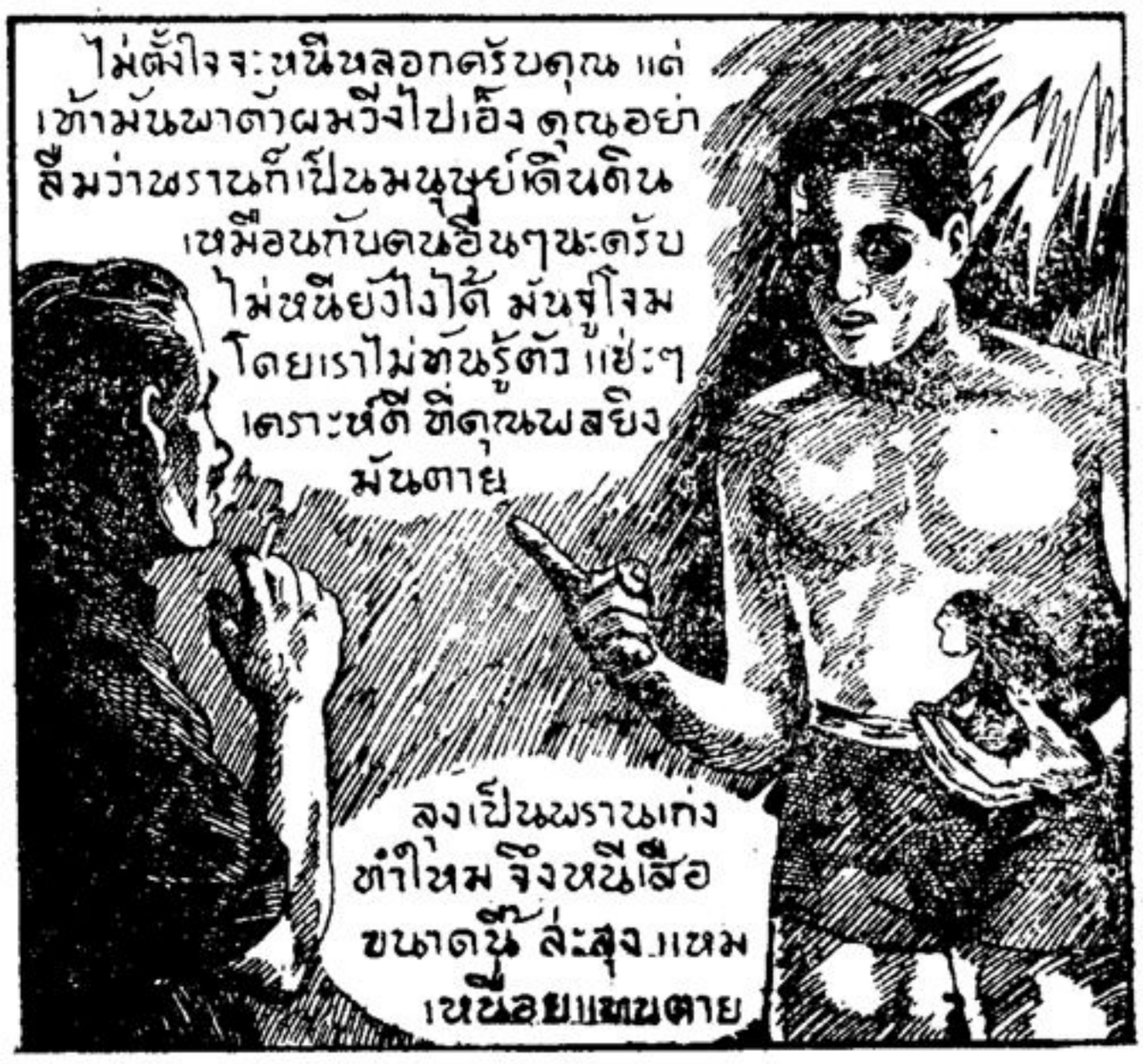

" ว่าไงโว้ยหงวน พวกเราจะเดินทางกลับละ การล่าสัตว์ของเราเพียงพอแล้ว ขืนอยู่ต่อไปเราอาจจะถูกสัตว์ป่ามันล่าเอาไปกินเป็นอาหาร แกจะกลับหรือไม่กลับ เมื่อไม่กลับจะเป็นทหารซ่านอยู่ในป่านี้ก็ตามใจ "
กลับครับ ขืนอยู่เสือแดกผมแน่

พรายป่า เริ่มอาละวาด เมื่อพบสัตรู

ทุกคนสดุ้งโหยงไปตามกับพรานฉายรีบพูดระล่ำระลัก
เปิดเถอะครับพวกเรามีช้างอยู่ใกล้ๆนี่ตัวหนึ่ง
!
เฮ้ะ
จุ๊ๆ
แปร๊ด... แปร๊ด
ปแร๊ ... แปร๊น
ป๋... ยู่ม..
เฮ้--! ดวงอัตรเน็ด แฮ่ะๆ

ช้างโทนตัวหนึ่งจายาวเฟื้อย วิ่งออกมาจากผุ่มไม้อันหนาทึบ พอเห็นคณะพรรคสหาย มันก็ชูงวงส่งเสียงลั่นป่า วิ่งหูตั้งหางชี้.....ตรงเข้ามา

มันยังไงกันโว้ย ดึงต้องวิ่งกันเป็นบ้าหลังเช่นนี้เห็นจะเป็นเพราะเจ้าปู่ทำโทษอีกแล้ว
เฮ้-ทหารซ่านช้างในป่านี้เป็นพวกแกไม่ใช่หรือ?

อำนาจกระสุนปืนหยุดยั้งความบ้าระห่ำ
ของเจ้าช้างพลายทันที มันยืนโงนเงนหัน
รีหันขวาง เจ้าคุณปัจจันตกา
ยิงซ้ำอีกนัดหนึ่ง ช้างโทน
ก็ล้มฮวบลงปิดฉาก
ชีวิตอันดุร้ายของ
มัน...

ปัง
ปัง

พูดแล้วจ. ว่าคุย ท่านมหา
ราชาจันทรกุมารยังเคย
เรียนการยิงปืน

เฮ้ – หมอกันไม่นึกเลย
โว้ยว่าแกจะมีฝีมือยิงปืน
ได้เด็ดขาดเช่นนี้

เราไม่มีเครื่องมือขะไรมา
เลยนี่ครับ เป็นต้นว่า
เลื่อยสำหรับเลื่อยงามัน
ถ้าท่านจะเอาจริงๆเราก็
ต้องตั้งค่ายพักแรมอยู่ที่นี่
ในราวสี่วัน...

ตาฉายฉันอยากได้งาคู่นี้
ทำยังไงดีล่ะ แกช่วยจัดการ
หน่อยได้ไหม.

นิกรบ่อกับมหาน
ฉายว่า อยากได้งาช้าง
เอาไปตั้งเป็นกิ๊กมหาน
เลย ตีนช้างก็ไม่สวย
แน่นอนล่ะ ต้องเป็นเดือด

อ้ายเวรนี่ พูดอะไรเป็น
เล่นเสมอ.

นิกรสั่งซี้มูกใส่นิ้วมือแล้วสลัดไปบนหลังทารชานทิม
หงวนดังแป๊ะ พวกลูกหาบหัวเราะครืน อาเสียวิจารณ์
เรื่องช้างเสียงสั่นไม่รู้ว่าง่าช้างของนิกรติดอยู่กลางหลัง

อ้ายเปรตไสไครกจริงเชียวอ้ายนี่ยืด
เข้าไปแน่ะ-แน่ะ บอกให้ยืดเข้าไป

เอางาของผมดีกว่าครับ
ทำสำเปียกเชียวครับ สั้น
รู้นิดเดียว.

..ทิมหงวนเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเป็นนัก
ล่าสัตว์ตามเดิม การบุกป่านคร
สวรรค์ในฐานะนักนิยมไพร
ผู้มีเกียรติปรากฏว่ายิงสัตว์
อะไรไม่ได้เลยนอกจากเสือ
และช้าง.